

[Knud Jespersen.]

og da administrationen ligeledes er organiseret på en tilfredsstillende måde — i henhold til direktiverne fra arbejdsdirektoratet — må det overraske hele fagbevægelsen og andre, at ministeren beslutter sig til et så dramatisk og udemokratisk skridt.

Det virker endnu mere overraskende, da DKP i folketingets arbejdsmarkedsudvalg har stillet en lang række spørgsmål til arbejdsministeren, men spørgsmålene fra 21. november 1975 er endnu ubesvarede.

Spørgsmålene var følgende:

Hvilke krav skal Sømændenes Arbejdsløshedskasse opfylde, for at statsamerkendelsen kan genetableres?

Har ministeren bemærkninger til eller indvendinger mod revisionsinstituttets oplysninger om, at der i dag regnskabsmæssigt og i medlemskartoteket ikke er problemer, men at disse forhold fungerer perfekt? Har direktoratet eller ministeriet undersøgelser i gang med politiets bistand vedrørende administrationen?

Har man undersøgelser i gang vedrørende den tidligere regnskabsføring?

Har man fra direktoratets og politiets side inddraget det tidligere revisionsfirma i undersøgelserne?

Hvorledes er fremmede landes statsborgere stillet, når de påmønstrer et dansk skib og bliver medlem af Sømændenes Forbund?

Er de understøttelsesberettigede efter 6 måneders medlemskab?

Udsteder det danske folkeregister et personnummer til de pågældende?

Er der fra direktoratets side udstedt direktiver eller retningslinjer for dette til Sømændenes Arbejdsløshedskasse, og i bekræftende fald hvornår?

Knud Jespersen (DKP):

Jeg har rejst et spørgsmål over for arbejdsministeren i forbindelse med udviklingen omkring sømandsforbundet og det, der skete, nærmere bestemt tirsdag den 13. januar 1976. Da ophævede arbejdsministeren sømændenes ret — ganske vist en dispensation, de havde — til arbejdsanvisning og kontrol, og der skete det bemærkelsesværdige, at offentligheden blev informeret før selve forbundet, altså at man skulle høre det over pressebureauer og lignende massemedier.

Denne dispensationsinddragelse savner imidlertid en række begrundelser, hvis man ser bort fra den almindelige politiske kampagne, der har været ført imod sømandsforbundet. Vi rejste spørgsmålene allerede 21. november 1975 i arbejdsmarkedsudvalget, og ministeren har ikke fundet anledning til at forklare, hvorfor der var noget galt fortsat. Jeg nævner i min begrundelse, hvad revisionsinstituttet har sagt, og vi spurgte den 21. november, om ministeren havde bemærkninger til eller indvendinger imod revisionsinstituttets oplysninger. Der er ikke kommet noget svar indtil dette øjeblik, og hverken offentligheden eller fagbevægelsen kan være tjent med, at man ganske umotiveret og som en del af en politisk kampagne og uden at hænge sig i kendsgerninger indtager denne ret til at anvise og til at kontrollere, ikke mindst på den baggrund, at man uimodsagt fra søafdelingen i Sømændenes Forbund har henvist til, at de har rettet sig efter alle direktiver, alle forskrifter; alligevel griber man ind i den overenskomst-mæssige ret til at bestemme, at de skibe, der sejler i en række farvande, skal betjenes af organiserede danske søfolk.

Jeg synes, det er rimeligt i en sådan situation, om ministeren nu finder anledning til klart og utvetydigt at sige, hvad motivationen var, for jeg finder, det både er dramatisk og udemokratisk. Jeg venter altså med stor interesse på, hvad ministeren har at sige til de spørgsmål, som er ubesvarede fra den 21. november, og som forklaring på, hvorfor offentligheden skal få kendskab til tingene før det pågældende forbund.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Må jeg først sige, at forbundets formand fik besked, før der blev sendt noget ud om det til offentligheden; det drog jeg selv omsorg for, da jeg var klar over, at offentligheden havde fået kendskab til det.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at når jeg den 13. januar har frataget Sømændenes Arbejdsløshedskasse dispensationen til at udføre arbejdsanvisning og kontrol, er det, fordi kassen har handlet i direkte strid med de betingelser, som må gælde for udførelsen af en sådan offentlig funktion.

Sømændenes Arbejdsløshedskasse har over for nogle af sine medlemmer, der ikke læn- gere er medlemmer af forbundet, men altså